

Varni smo že, a vendar

Manj kaznivih dejanj in 100-odstotna raziskanost vseh tistih, ki burijo ljudi in vnašajo nemir – Kršilci javnega reda in miru povečini »stari znanci« in po pravilu pod vplivom alkohola – Družbena samozaščita že v obdobju konkretnih nalog in ugodnih rezultatov

Drago Kupnik, novi komandir PM Center: »Nadaljnji napredek družbene samozaščite se je kazal zlasti pri vsebin-

skem razvoju, opravljena pa je bila cela vrsta različnih nalog, kar je pripomoglo tudi k vidnim rezultatom in ugodnejši varnostni situaciji. A vendar se bodo morali v posameznih TOZD in krajevnih skupnostih še bolj vsebinsko poglobiti v procese družbene samozaščite in njene konkretne oblike narodne zaščite. Tudi nekaj je takih, ki ugotavljajo, da so še v fazi organiziranja.

Sorazmerno skromne vsebinske premike opazamo na področju šolstva, v raznih društvi in, ne nazadnje, tudi v delovnih organizacijah, ki se ukvarjajo z zunanjo trgovinsko dejavnostjo ali zastopanjem. Vendar tudi v teh središčih že čutimo ugodne rezultate, ki jih je prinesel razmah na tem področju v prejšnjem letu, ki se bo nadaljeval tudi letos.

Tako kot drugod, tudi miličniki v naši občini so naredili obračun lanskega leta, pogovor o tem pa je obenem tudi priložnost, da vam predstavimo novega komandirja na PM Center: Draga Kupnika, saj je prejšnji komandir Alojz Žist odšel na drugo delovno mesto.

Pa začnimo pri vprašanju, ki je v takih pogovorih že po pravilu prvo in najzanimivejše. Kako je z gibanjem kriminalitete v naši občini?

»Tudi odgovor je, na srečo, ugoden kot že nekaj let nazaj. Lani smo namreč zabeležili za okoli 5 odstotkov manj kaznivih dejanj klasične kriminalitete, kot leta 1977. Delavci naše postaje so odkrili skoraj 56 odstotkov vseh storilcev, oziroma osumljencev, kar je za 23 odstotkov več kot predlanskim.«

Že na začetku ugodni rezultati! Bi nam nekoliko podrobneje razložili posamezne oblike kriminalitete, ki se najpogosteje pojavljajo in težave, ki nastajajo pri raziskovanju.

»Poseben problem predstavljajo še vedno žepne tatvine, ki smo jih obravnavali 28 več kot predlanskim, kar je manjši porast kot med letoma 1976 in 77. Bilo je 499 žepnih tatvin, prijeli in obravnavali pa smo 20 osumljencev in se vseskozi srečevali s staro rešnico, da smo še premalo pozorni do lastnega imetja. A kaže, da samo pri žepnih tatvinah. Pri, recimo, vlomih v avtomobile pa smo zabeležili kar 338 vlomov manj (torej 334 vlome) kot leta 1977. To pomeni, da naši občani vse bolj spoznavajo, da avtomobil ni trezor, prazen avtomobil, v katerem ni fotoaparata, aktovk in drugih podobnih reči pa ne privablja vlomilcev.«

Kako pa je z raziskanostjo kaznivih dejanj?

»Zlasti uspešni smo bili pri kaznivih dejanjih, ki razburjajo in vznemirjajo ljudi. Tako smo, recimo, zelo uspešno raziskali kazniva dejanja, ki so imela za posledico posebno hudo ali hudo telesno poškodbo, in vsa druga kazniva dejanja zoper življenje in telo, zoper svobodo in pravice človeka, vsa posilstva (bilo jih je 5), kazniva dejanja nevestnega poslovanja, goljufije, poverbe, grabeže, a nekoliko manj uspešni pa smo pri tatvi-

nah – zlasti žepnih, ker so pač tudi tovrstni storilci danes tu, jutri pa že daleč, ne le izven občine, temveč morda tudi izven naše republike. Zato pa smo si toliko bolj prizadevali, kar se je dalo preventivno delovati ravno na tem področju.«

● Javni red in mir

In še nekaj je, na kar so občani zlasti občutljivi. To sta javni red in mir.

»Bilo je za 4 odstotke več kršitev javnega reda in miru, vendar je hujših kršitev (pretepi, drzno vedenje, kaljenje nočnega miru in podobno) iz leta v leto manj. Prav tako ni bilo na območju naše postaje nikakršne posebno hude ali organizirane kršitve. Manj je tudi potepuštv in delomrznežev, a žal zato več kršitev glede točenja alkohola že vinjenim in mladoletnim osebam.

Med kršitelji javnega reda in miru zasledimo tudi lani

kar 70 odstotkov povratnikov, torej »starih znancev«, nasplošno pa velja pravilo, da so kršitelji vinjeni in da največkrat kršijo javni red in mir ravno v gostinskih lokalih ali v neposredni bližini. Kljub povečanemu številu ukrepov zoper gostinske delavce, ugotavljamo, da so ti še vedno premalo zainteresirani za javni red in mir v lokalih in dajejo prednost čim večjemu prometu alkoholnih pijač in zato menimo, da je potrebna na tem področju širša družbena akcija.«

● Mladost in zagnanost

Povejte nam še kaj o miličnikih in njihovem delu ter o prizadevanjih v bodoče.

»Dokaj mlada postaja je to, glede na število mladih ljudi in na povprečno starost miličnikov, ki so zaposleni na postaji. Ravno zaradi vse večjega pomlajevanja na naši postaji smo posvetili vso pozornost strokovnemu, političnemu in ideološkemu izobraževanju ob delu. To pa je potekalo v raznih oblikah, zlasti po akcijskem programu OO ZK in ZSMS na PM Ljubljana Center, ki je bil uresničen v celoti.

Delavci naše postaje so za prizadevno delo dobili lani več pismenih, knjižnih in drugih nagrad ter priznanj. Trije so ob 13. maju prejeli značko in plaketo organov za notranje zadeve, ob dnevu republike pa sta dva naša miličnika prejela odlikovanje od predsednika republike, eden pa bronasto priznanje OF.

Skratka: mladost in delavnost, če pa slednjemu dodamo še več prizadevanj na področju preventivnega delovanja smo odgovorili tudi na vprašanje o prizadevanjih v bodoče.«

Pogovor pripravil: Toni Perić

Lanska varnost na tirih

Varnost na tirih Železniškega gospodarstva Ljubljana je bila v preteklem letu ugodna. Po statističnih podatkih je bilo v primerjavi z letom 1977 sicer 46 izrednih dogodkov več, kar pa je predvsem posledica poostrenih kriterijev na podlagi ukrepov za izboljšanje varnosti železniškega prometa. Ob tem je namreč treba upoštevati dejstvo, da železničarji štejejo med izredne dogodke tudi preprečena trčenja in nalete, prevoze signalov ipd., skratka tudi preprečene nesreče in ne le nesreče, kot smo tega vajeni na cestah.

Bolj bistveno kot skupna vsota izrednih dogodkov so tako imenovani izredni dogodki pri vlakih. Teh je bilo v lanskem letu 72 ali 19 manj kot leto poprej. Tako v lanskem letu ni bilo niti enega trčenja vlakov, zabeležili so le dva naleta vlakov, bilo je precej manj prevozov signalov in službenih mest. Posledica takega zmanjšanja te vrste izrednih dogodkov ima za posledico izredno pomembno ugotovitev, da namreč zaradi krivde železničarjev v lanskem letu ni umrl niti en sam potnik, ki se je podal na vožnjo po tirih.

Pač pa so dogodki, na katere železničarji nimajo vpliva, tudi lani terjali precejšnje število žrtev. Največ jih je bilo zaradi prepovedane hoje po tirih. Na tirih je bilo povoženih 54 ljudi, od tega jih je 26 umrlo. To pa je za 10 več kot predlanskim. Nekoliko pa se je zmanjšalo število nesreč na cestnih prehodih preko tirov. Na prehodih je umrlo 15 ljudi, osem na takih, ki so zavarovani z zapornicami ali lučmi in sedem na takih, ki so zavarovani s prometnimi znaki.

V zadnjo teh »občasnih« kategorij sodi skakanje z vlaka in na vlak med vožnjo. Ta šport je lani zahteval eno smrtno žrtev in 23 ranjenih.

Skratka, če na eni strani lahko ugotovimo, da so železničarji z doslednim izvajanjem zastavljenih varnostnih programov dosegli veliko, pa po drugi strani šepa tisti del varnosti, kjer so odgovorni za varnost sami občani.

M. Breznikar

Beseda je več kot paragraf

Po 1. juliju lani, ko je bil sprejet zakon o samoupravnih sodiščih, se je v veliki meri spremenila tudi vloga poravnalnih svetov v krajevni skupnosti. Zadeve, ki za sodišča pomenijo tako imenovane manjše zadeve, za posameznika pa so še kako pomembne, bodo poslej s sodišč prihajale v poravnalne svete krajevnih skupnosti. Delo teh pa je bilo v preteklosti zelo različno. Eden izmed poravnalnih svetov, ki je bil brez dvoma precej dejaven, je tisti v krajevni skupnosti Kolodvor. O tem smo se pogovarjali z enim izmed njegovih članov, Andrejem Bohincem.

Od kdaj dela in kakšne spore predvsem obravnava poravnalni svet krajevnih skupnosti Kolodvor?

»Poravnalni svet v naši KS je dokaj dobro deloval že vso prejšnjo mandatno dobo. Vsako leto pa smo doslej poprečno obravnavali 3 spore. Največkrat gre za spore in nesporazume med stanovalci iste hiše ali drugače rečeno za spore med sosedi. Tako smo med drugim obravnavali primer, ko je bila neka organizacija združenega dela hišnemu svetu oziroma stanovalcem dolžna precejšnjo vsoto denarja, ker je prišlo do nesporazuma pri plačevanju prispevkov za vodo. To je eden izmed primerov, v katerem je poravnalni svet izpolnil svojo osnovno nalogo in je v obojestransko zadovoljstvo dosegel poravnavo obeh sprtih strank.«

Kakšen pa je postopek obravnave nekega primera, ki pripelje do poravnave?

»Ko nam kateri izmed krajanov pošlje vlogo, se najprej poskušamo doobra seznaniti z zadevo, v začetku pač le z eno stranjo. Nato razpišemo obravnavo, na katero sta vabljeni obe stranki. V veliki večini primerov spor vsi skupaj le razrešimo v sproščenem razgovoru. Ljudje namreč kaj hitro spoznajo, da poravnava prek poravnalnega sveta prihrani precej živcev in nepotrebnih in neprijetnih poti po sodiščih.

Poravnalni svet v naši krajevni skupnosti zdaj šteje 5 članov (skupaj s predsednikom). V kratkem pa bomo ravno zaradi drugačne vloge poravnalnih svetov sprejemali statutarni sklep, s katerim naj bi se število članov povečalo na 6 članov.«

Ali mislite, da poravnalni sveti dosegajo svoj osnovni namen? »To bi lahko rekli že zdaj, še bolj pa bo veljalo v naslednjem obdobju, ko se bo število sporov, ki jih bomo razreševali na tak način, bržkone še precej povečalo. Izkušnje namreč kažejo, da predstavlja poravnava prek poravnalnega sveta, ko se človek s svojo besedo obveže za poravnavo, večkrat pomeni celo večjo moralno obveznost kot odločba s sodišča. Poleg tega pa naj dodam še, da se je zelo redko zgodilo, da smo morali nek spor reševati več kot enkrat.«

T. Keršmanc

Red pa tak!

Zob časa ni prizanesel niti pročelju ljubljanske Univerze. Padajoči omet je v zadnjem času že tako ogrožal pešce, da so morali zapreti polovico pločnika in namestiti opozorilne table.